

טעם בפרשה

31k

אבא לא נוהג עמנו כמנהג העולם, אבא מתייחס אלינו כאל אנשים זרים ונוכריים אשר כספם לבדו חשוב לו, ומעניין אותו, וכל השאר יענה בהקדם, תודה!
אומר להם יעקב: אם כן, בואו ונארוז את כל הדברים, ונסע יחד לבית הורי אשר בארץ כנען.
כל אחד ואחד אורז את הפציו ואת הדברים ששייכים לו חוץ מאשה אחת...

אשה אחת (שאגב, פגועה מאוד מאבא שלה, ושאבא שלה עשה לה עוול 'בל יכופר' לעולם) חושבת לעצמה: מה יהיה עם אבא שלי?? כיצד הוא יבוא לעולם שכולו טוב?? מה יהיה באמתחתו?? אין לו לא תורה ולא יראה ולא שום דבר, מה יש לו, רק עבודה זרה, שקר, וחנופה. חייבים לעשות משהו על מנת להציל את אבא!!

אני חייבת להציל אותו משאל תחתית! אני חייבת להחזיר אותו למוטב!!

מיד היא יוצאת לכיוון הבית של 'אבא' וגונבת לו את 'העבודה זרה' שלו.

נכון, לגנוב זה מעשה נועז, ולא נעים בכלל, ואפילו זה מעשה מסוכן! אך מה לא עושים על מנת להציל עוד אדם משאל תחתית?? מה לא עושים על מנת לקרב עוד אדם תחת

כנפי השכינה???

מיד היא נכנסת בשקט לביתו וגונבת לו את העבודה זרה שלו.

השיירה יוצאת לכיוון ארץ ישראל, שמחה ומאושרת.. ועמה נמצאת אישה אחת שעסוקה רק בלהציל עוד מישהו מ'רדת שאול', עסוקה בלהוסיף עוד נשמה לעבודת הקל יתברך..

אמא רחל!!!

אמא רחל, שנפגעה קשות מאביה, חושבת ועסוקה כיצד להצילו, וכיצד לקרבו תחת כנפי השכינה..

מאמע רחל, אנא, אל תרפי מאיתנו! אל נא תפסיקי לשפוך עלינו שיח ולהצילנו משאל תחתית!!

אנא הרבי בתחינה עד אשר נראה כי 'שבו בנים לגבולם', ובא לציון גואל!!!

אמן כן יהי רצון!!

אמא רחל גדלה בבית של אבא רשע וצבוע. אינני יודע איזה מין ילדות היא עברה, אך מה שאני כן יודע הוא, שבהמשך חייה היא סבלה ממנו קשות.

אך בא נראה מה קרה בארץ 'חרן' של אז..

יום אחד בא יהודי מארץ ישראל ששמו 'יעקב', ויעקב ניגש לבית 'לבן', והוא מודיע להם שהוא בן דודם, והוא בא על מנת להינשא לבתם 'רחל'.

רחל כפי שאנו יודעים, הייתה אף היא מעוניינת מאוד להינשא ליעקב, שהרי היה ידוע בעולם שחלקה של רחל הוא עם יעקב, וחלקה של לאה הוא עם עשיו, ועיניה של רחל היו מאירות ושמחות, ושל לאה היו רכות ועצובות.

יעקב ניגש לעבודה ומתחיל לשמור על צאנו של 'לבן' במשך שבע שנים!

לאחר שעברו להן השנים של עבודה הקשה, הגיע ובה יום נישואיה של 'רחל'.

רחל מחכה ויודעת שהיא עומדת להקים בית עם גדול הדור, ומה שנוטר לעשות, הוא להכין את הנדוניה הנפלאה, מתנת 'אבא לבן' ז"ל..

יום החתונה מגיע, ורחל רואה שאביה היקר תופר בגדים למישהו אחר...

כן, היא לפתע קולטת שהיא קצת פחות קשורה לשמחה המשפחתית הנפלאה..

"מדוע באתי ואין איש???" מדוע אני מחוץ לתמונה, שאלה רחל??

כרגע אנחנו עסוקים בפניות קודמות!! נענתה הבת. אנא התאזרי בסבלנות ותעני בהקדם. תודה!

אני לא יודע כמה אהבה זה הוסיף לרחל לאביה, וכמה הכרת הטוב היא רכשה כלפיו, אך כרגע אין זמן כי עוד מעט 'לאה' תיכנס לחופתה ולא תדע את הסימנים.. אז מיד רצים לספר לה את כל הסימנים ולהמשיך הלאה..

טוב. יעקב נושא את לאה ולאחר תקופה אף את רחל, והחיים ממשיכים וזורמים.. עד שיום אחד יעקב ניגש לרחל ולאה ואומר להם:

הקב"ה ציווני לחזור להורי לארץ כנען, ואני מבקש את רשותכן לכך, התועילו נא לחזור עמי יחד לבית הורי??

"הלא כנוכריות נחשבנו לו!!!" השיבו הם מיד.

